

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

109. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Bichio, Romana
fructuum dotis. Lunae 15. Ianuarii 1652

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

in Sacris Conciliis, in quorum medio poni consuevit Sacrosanctum Dei Euangelium, ad quod vultus omnium conuersi essent, quia illud representabat ipsum Deum silentem in medio Synagogae, dignior pars censebatur, quam dextera ipsius Dei sic representati respiciebat; ita ut à dextris essent, qui habito respectu ad ingressum sedebant à sinistra, & è conuerso à sinistra qui sedebant ad dexteram, ut notat *Card. Baron. Annal. 1.3. ann. 325. pag. 273. litt. C. & 6. ann. 451. pag. 141. litt. C. Card. Bellarm. in controu. lib. 1. de Concil. c. 19. vers. Haec Sesslerin. Binius in not. ad Concil. Nicenum 10. 1. Concilior. General. pag. 314. sub vers. quibus Ordinibus.* Unde etiam in omnibus confessibus, pars illa est dignior, quae est à latere dextero personae primariae in medio, & conspectu astantium sedentis. *Ant. de Prae. de Iuris. Episcop. c. 6. sub n. 56. vers. ideo qui sedet post glossam Alexandrum, & Baldum ibi alleg.* Haec autem omnia procedunt in consensu, & inter personas illum integrantes, ac per alias Ordinibus dispositis se inuicem respicientes; diuersa vero est ratio in progressu, ut ait *Baron. Annal. 10. 6. d. pag. 141. litt. C. ibi alia in progressu. in concessu ratio alia attendatur.*

10. Cum igitur Confraternitates laicales nullam partem habeant in consensu Altaris, ac Presbyteri c. 1. ubi glossa verb. secus Altare de vit. & honest. Cleric. c. Saeculorum de consecra. distinct. 2. Paruini. de Visitat. par. 2. g. 8. n. 26. *Guilhelm. Durand. de mod. celebran. Concil. General. rubr. 55. nu. 2. Rot. in Romana processione 6. Februarij 1625. coram S. D. N. & in Pampilonen. Scamni 16. Ianuarij 1640. coram bon. me. Card. Panzirolo;* neque in figura confessus, sed progressum expectantes ad Altare versa turmatim in corpore Ecclesiae, cuius dexteram partem esse cornu Epistolae tradit *Gauant. in Theol. sacr. rit. par. 2. tit. 6. n. 4. litt. X. pag. 101.* maneat utri pars ceteri populi, cuius dexterum esse latas Epistolae ait idem *Gauant. ibid. par. 2. tit. 7. sub n. 10. col. 4. litt. D. pag. 113.* sequitur, ut illa Confraternitas fuerit in digniori loco, quae stetit in parte collateralis cornui Epistolae; praesertim, quia in loco Tabulae communis opinio, & existimatio hominum in his materijs ex supra allegatis attendenda haec est, ut deponunt testes, & comprobatur vsus eiusdem loci; nam ibi dignior pars Magistratus laicalis solemniter assistentis, qui dubio procul praecedere debet, ac manere in loco digniori quam Confraternitates, residet à cornu Epistolae; quauis locus à cornu Euangelij sit vacuus, in eodem loco respiciente cornu Euangelij sedent alij minus digni, & ab vsu, seu consuetudine praecedentiae metiri debere tradit *Zabarell. conf. 62. n. 1. ac dixit Rot. dec. 288. in fin. par. 1. recent. dec. 779. n. 2. apud Merlin. & in Oppiden. processuum 18. Maij 1646. coram R. P. D. meo Verosio in d. Taurinen. de lationis Baldachini coram D. Card. Corrado.*

11. Tertio, quia in funeralibus, & associatione cadauerum Confratres Confalonis Clero proximiores, quam aduersarij incesserunt, qui locus dignior habetur, quia digniori vicinior est l. 1. *Cod. praepos. labor. lib. 12. c. perlectio 22. distinct. Cassan. in Cat. bul. glor. mund. par. 4. consider. 75. vers. n. ibi tamen. Boer. de aub. magn. conf. n. 79. vers. quia in processibus. Pacian. de probat. lib. 2. c. 20. n. 6. Ciriac. contr. 201. n. 154. in puncto funeralium Anton. de Prae. de Iuris. Episcop. sup. cit. c. 6. n. 56. vers. eo, quia, quamuis Vexillorum ante omnes regulares praecipientium illud aduersariae minus à Clero distaret; nam à Vexillo desumitur dignioritas illud deferentis respectu alterius Collegij sub eodem Vexillo incedentis, in quibus terminis loquitur *Decian. respon. 67. nu. 7. lib. 2. vel quando caetera correspondent, & paria sunt, ut declarat Ant. Capic. dec. 27. n. 46. in fin. ibi quoniam carerit. naribus.**

12. Nec dubitandum, quin à praecedentia in associatione cadauerum quaesita fuerit possessio praecedendi

in omnibus processionibus, stante causa vniuersali supra probata dignioritatis, & antiquioritatis, *Bald. in repe. l. 1. n. 24. vers. iudic. Cod. emancipat. liber. Felin. in c. auditis. n. 19. de praescrip. Rot. dec. 139. n. 12. par. 2. di. vers. & Romana locorum monium 4. Iunij 1640. coram recol. mem. Coccino Decano, quam antiquioritatem Constitutio Gregoriana possessori non abrogat. Moder. Hispan. de praeced. g. 45. sub n. 11. vers. circa praedicta; licet secus esset si quoad alia esset aduersaria in possessione praecedenti, vel praecedentia in associatione cadauerum emanasset ex aliqua particulari ratione, puta quia cadauer associatum fuisset alicuius ex Confratribus alterius Confraternitatis, in quibus terminis loquitur *Merlin. dec. 779. n. 6. & segg. quod non probatur in casu nostro; imò testes deponunt vniuersaliter de associatione cadauerum, & aduersaria in alijs functionibus non docet se esse in quasi possessione praecedendi.**

13. Nihil ad id suffragante, quod Confraternitas aduersaria in alijs processionibus praecente Confraternitate Confalonis incesserit proximior Clero, quia ut ait *Pacian. de probat. lib. 2. c. 26. n. 109. in fin. dignior, aut praecedit, aut subsequitur secundum locum consuetudinem, sed an locus subsequens fuerit aduersariae coeessus ex causa praecedentiae, & an iuxta communem opinionem in Terra Tabulae praecedentiam fauere aduersariae importet necne, discordant testes, & fides extraiudicialis hinc inde data, ut propterea actus huiusmodi, saltem quia aequiui possessionem praecedendi aduersariae non tribuerit *Rot. dec. 229. n. 7. dec. 333. n. 6. par. recent. dec. 46. n. 7. apud Modern. Perusin. de man. n. 5. de offic. ordin. Aym. de antiq. tempor. par. 4. §. materia ista n. 81. Dec. conf. 206. n. 7. vers. ubi exhibens, & in proximis terminis Rot. in sup. cit. Pampilonen. scamni coram Card. Panzirolo §. nec reuelat, vers. primo aliqui.**

4. Fortius quia in distinctis processionibus Confratres, & Vexillum Confalonis, dum in Ecclesia morabantur steterunt, ut dicebam in loco digniori, & in alia processionem facta ad Ecclesiam dell'Alma incesserunt ad dexteram aduersariae, gaudentque praerogativa tum antiquioritatis, tum alius superius ponderatis. Et quibus omnibus ita decisum vtraque parte bis informante.

DECISIO CIX.

Sacrae Rot. Rom. coram R. P. D. Bichio.

Romana fructuum dotis.

Luna 25. Ianuarij 1651.

§. 1. **E**O quod sententia Rotalis condemnans D. Marcellum Crescentium ad restituendum Dominis Fuluiam, & Mario de maximis scut. 842. & 50. ex causa fructuum dotis soluto matrimonio per mortem Hortensiae uxoris decursum exacta, valida, & iusta est, eam confirmandam esse in gradu appellationis ad me interpositae DD. censuerunt.

2. Quod enim sit valida ipse appellans non negat. Iusta vero apparet ex optime deductis in decisione edita 21. Aprilis 1651. coram R. P. D. meo Cerro, in qua amplectendo opinionem communem Doctorum in c. Salubriter, de usur. latissima comprobata in dec. 91. apud Ferrer. ad Stat. Urb. & passim à Rota receptam demonstrat

ent fructus dotales post mortem vxoris exigi non possunt non obitante super existentia filiorum, & pacto de soluendis fructibus inde finita in capitulis matrimonialibus appposito, quia vxore defuncta cessant onera matrimonij in eius alimoniis secundum Dignitatem, & quantitatem dotis consistentia, propter quæ constante matrimonio licita erat fructuum dotalium promissio, & exactio quod præter allegatos in dicta decisione tradit *Peregr. conf. 85. sub n. 1. lib. 3.*

3. Neque promissionem ac exactioem huiusmodi licitam redditu conuentio de inuestienda dote in bonis stabilibus, censibus, vel locis montium, quia vbi solutio dotis non est facienda in ipsis inuestimentis seu re fructifera, sed in pecunia numerata postea inuestienda, multum interest an onus inuestiendi sit impositum debitori, an vero creditori: primo enim casu fructus qui ex inuestimento percepti verisimiliter fuissent, debentur à debitore abique aliqua interpellatione ratione mandati de inuestiendi per eum suscepti quod adimplere debuit, & alioquin nisi illi ex iuxta causa renunciauerit vel doceat fecisse diligentias pro inuestito reperiendo tenetur ad damna, & interesse, vt fuit decisum in *Romana multiplici 25. Februarij 1619. coram bon. mem. Vbaldo seniori, quæ est dec. 479. n. 9. & 10. inter impress. apud Cinc. de Censib. & in Romana seu Ianen. Pecuniaria 1. Iulij 1644. §. nec reuert. & 2. seqq. coram me.*

4. Quæ ratio quia cessat in secundo casu, fructus debent non possunt nisi ex capite lucri cessantis vel damni emergentis *Soc. sen. conf. 303. per tot. lib. 4. R. in. Jun. conf. 218. n. 90. & seq. Hond. conf. 30. n. 29. conf. 44. n. 1. lib. 1. Grat. disp. 911. n. 4. & 5. neutrum autem autem permittitur nisi debitor per interpellationem personalem fuerit constitutus in mora soluendi vt in puncto *Card. Mani. decif. 171. n. 3* & vtrumque casum distinguendo respondit, *R. in Romana crediti dotalis 12. Maij 1645. coram R.P.D. meo Persopio, impress. apud Moder. Forolinien. de pignor. decif. 94. n. 11. & in eadem 16. Maij 1645. cum enim coram eodem Rouit. in proximis terminis decif. 90. n. 6. facit Grat. disp. 987. n. 1. Rot. decif. 7. n. 6. apud Zacch. de societ. Offic. & in Senogallien. Prædij 27. Iulij 1644. §. iniustitia in fin. coram R.P.D. meo Melio.**

5. Non obstat quod interpellatio non requiratur quando adest pactum vt per *Dec. 111. n. 13. vers. mod. enim post Castr. Abb. & Alex. ubi allegatos Soc. c. de camb. §. 1. q. 7. par. 2. ampliat. S. n. 148. relatus à Moder. Neap. in tract. de cred. c. 2. tit. 7. q. 2. n. 1742. & seq. vbi allegat. concordanter Rot. apud Farinac. decif. 331. n. 9. Hoc enim quicquid sit in aliis casibus non procedit quando ipsum pactum est illicitum quale est istud de soluendo fructus dotales soluto matrimonio *Alex. conf. 221. sub n. 7. vers. nec prædictus lib. 2. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 39. n. 14. & seqq. Rot. dec. 54. n. 8. apud Moder. de pignor. ac pendente dilacione Alex. conf. 31. n. 14. vers. videlicet lib. 6. Soc. Hond. & alij supra allegati* pactum namque illicitum, & vlturarium habetur pro non appposito, & ipso iure corrumpit ob resistentiam Iuris diuini, Canonici, naturalis, & ciuilibus nouissimi, vt late comprobatur *Rot. decif. 301. n. 32. & 8. seqq. par. 5. recent.**

6. Idemque respondetur ad aliud obiectum quod scilicet permittitur sit taxatio certi interesse ab initio si illud iustum, & verisimile sit, & deinde iustificetur, ex allegatis per *Rot. inter impress. apud Farin. d. dec. 331. & 372. per tot. & in Romana Pecuniaria 9. Maij 1616. coram bon. mem. Remboldo*; omnes enim loquuntur in casu quo ab initio pacisci potuit de fructibus soluendis, & vlure sint permittæ *Rot. dec. 12. n. 14. par. 5. recent.* qui non est casus noster animaduertendo præsertim quod contrahentes ad paciscendum ab initio de certo interesse non inquit contemplatio lucri quod ex inue-

stimento perceptum fuisset, sed onerum matrimonij à vero ferendorum, vt constat euidenter, tum quia taxatio excedit quantitatem ex stabilibus vel locis montium in quibus pecunie inuestiti debent percipi solitam; bene tamen congruit oneribus matrimonij vt in simili *Aym. conf. 149. n. 5. Menoch. præf. 136. n. 18. lib. 3. Rot. dec. 301. n. 3. vers. præsertim par. 1. recent.* tum quia de soluendis fructibus dotalibus non fuit conuentum post promissionem inuestiendi, sed antequam eadem conciperetur, & pactum loquitur de fructibus decurrendis pendente dilacione concessa ad soluendum, & sic antequam veniret dies inuestimenti faciendi ferente interim viro onera matrimonij ad quæ propterea potius quam ad lucrum futuri inuestimenti pactum correspondendum censetur *l. 3. l. cum ex pluribus la 2. ff. solut. Paris. conf. 122. n. 8. & n. 11. lib. 2. Menoch. conf. 121. n. 48. disp. 224. n. 93. Rot. dec. 5. n. 5. apud Zacch. de societ. offic.* Eo magis quia obligatio inuestiendi nec est iniuncta debitori nec adiecta ad commodum creditoris, sed promissoris, in cuius alias odium retorqueretur, quod ferendum non est, vt bene aduertit *de iiso coram R. P. D. meo Cervo §. quoniam in fin.* Vnde cum cessantibus dictis oneribus per obitum vxoris pactum quoque expirauit, vel illicitum redditum fuerit, illicita pariter est certa taxatio fructuum, nec tollit interpellationis debitoris necessitatem pro habendo lucro cessantis requisita, quamuis probetur superuenisse occasiones lucrandi, vt alijs allegatis tradit ad propositum *Grat. disp. 911. n. 2.* neque dici potest pecuniam fuisse destinatum inuestimento, quia hæc destinatio non est durante dilacione, sed solum postea fauore debitoris.

7. Quatenus verò replicatur quod supposita nullitate vel iniustitia pacti, cessat dilatio ad soluendum eius contemplatione concessa, & statim mortua vxore agi ad sortem principalem potuit *Bald. conf. 212. lib. 4. Alex. conf. 34. n. 6. lib. 2. Tiraq. in tract. cessante causa par. 1. n. 78. Henric. de fideiuss. c. 1. n. 66.* vt propterea dies ipsa mortis vxoris vim habeat interpellationis ad *lex. in l. magnam Cod. contr. empti.* Respondetur quod licet agi potuerit ad sortem non ideo dotis promissoris constitutus fuit in mora prout si soluere promississet vxore mortua, quia dum de cætero tempus dilacionis durat, quod ea per superuenientem casum mortis vxoris reuoluta fuerit certo non sciuit debitor antequam creditor id declarat, vt per *Ruin. conf. 35. n. 31. lib. 1. Buratt. dec. 54. n. 15. Rot. in recent. dec. 417. n. 6. par. 2.* Imo quia creditor nunquam petiit sortem, credere potuit nolle habere dilacionem pro reuoluta ex allegatis in *Cesenaten. Censu 9. Iulij 1645 §. nam præter quod coram R.P.D. meo Corrado.* Igitur quamuis non requiratur interpellatio, quando quis promissit soluere certa die, cum tunc adueniente die debitor certo sciret se posse conueniri *Pacian. conf. 57. n. 22. Rot. dec. 275. n. 17. apud Zacch. de oblig. Camer.* vtiq; requirebatur in casu nostro quo debitor id certo non sciebat, & vt supra cogitare poterat dilacionem durare, eoque minus sciebat in qua re creditor vellent pecunias inuestire, cum promissio inuestiendi esset alternatiua, & creditor in qua re vellent fieri inuestimentum non declarauerit mediante interpellatione vt oportebat ad constituendum debitorem in moram, *Alex. conf. 45. n. 5. in fin. & seq. lib. 5. Nat. conf. 670. n. 14. lib. 4. Card. Mani. dec. 171. n. 5.*

8. Præsumptio tandem interpellationis factæ educta ex solutionibus fructuum secus post solutum matrimonium recipitur solum ad fauorem mulieris vnde, quæ vigore statuti exigere potest fructus dotales ex eo solum quod debitor interpellatus fuerit vel pro interpellato se habuerit absq; alio requisito lucri cessantis vel damni emergentis iuxta statutum Bononiæ de quibus loquitur ex aduerso allegata *dec. 153. vbi præterea ad effectum diuturna solutio fructuum per decem annos par. 4. Rot. recent.* vel iuxta statutum Urbis *lib. 1. c. 137. quod ad virum*

virum non extendi dixit Rot. *decif. 607. n. 24. & segg. par. 4. tom. 3. recent.* & de quo loquuntur alij ex aduerso allegati; non autem admittitur fauore mariti vxore præ mortuo, quia cum illi non suffragetur statutum, & de iure communi sit pœnitus illicitum, & interdictum huiusmodi fructus percipere nisi concurrentibus mora debitoris aliisque requisitis per *Castr. in l. 3. §. fin. ff. eo quod cert. loc. personalis* requiritur interpellatio probanda aliunde quam ex præsumptione resultantem ab aliquorum fructuum solutione, cum nec sufficeret quod partes confessæ expressè fuissent quod interpellatio præcesserit, ne aliàs aperiatur via usuraria prauitanti, vt bene comprobatur *decifio coram R. P. D. meo Cerro. quia hæc præsumptio*, & vltra ibi allegatos fuit dictum in supra citata *Seno gallien. Prædij §. nec venular. coram R. P. D. meo Mglitio*; & magis in puncto in *Rem. crediti dotalis 16. Martij 1646. non dubitari*, & *§. segg. coram R. P. D. meo Verospio*.

9. Non obstat quod saltem dd. solutiones possibile reddant quod interpellatio præcessit, idque satis sit ne illius negatiua in hoc iudicio repetitionis indebiti ab actoribus probanda, plenè vt debet probata dicatur, *Rot. decif. 38. n. 3. & segg. par. 5. recent. decif. 143. n. 26. & 27. par. 4. tom. 2.* Quia hæc posterior loquitur vt dicebam fauore viduæ in terminis statuti, alia verò in terminis laudi lati ab arbitrio qui extraiudicialiter se poterat informare, & informatum præsumitur; in aliis autem casibus cum requiritur interpellatio Iudicialis, actoris intentio etiam ad effectum repetendi indebitum probata dicitur, ex quo in processu de interpellatione non apparet vt in puncto respondit *Rot. in d. Rom. Crediti Dotalis 16. Martij 1646. §. nec debiti, §. seg. coram R. P. D. meo Verospio*.

10. Tandem nil facit quod creditor post mortem vxoris haberet occasiones proximæ emendi loca montium quia hoc non sufficit ad effectum lucri cessantis nisi simul debitor constitutus fuerit in mora; præter quod cum solutiones fructuum factæ non fuerint ex causa lucri cessantis, sed nominatim ex causa fructuum dotis ex alio capite sustineri non possunt, vt præter allegatos in *decifion. R. P. D. mei Cerri*, notat ferè in puncto *Civiac. contr. 540. sub n. 43. verum*, & facit *Grat. dispert. 911. n. 2.*

Et ita decilum vtraque parte informante.

DECISIO CX.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Celso.

Astèn. Coadiutoria.

Veneris 21. Iunij 1652.

§. 1. Censurunt DD. non intrare arbitrium pro retardanda executione literarum Apostolicarum, Nam cum illæ appareant iustificatæ, consequenter etiam veniunt exequendæ, vt in terminis clausulæ arbitrio dixit *Rot. coram Duran. decif. 98. & decif. 377. vtrique n. 1. & 2. & in recent. decif. 558. n. 2. part. 1. & firmatum fuit in Vican. Iurisdictionis 2. Maij 1650. coram R. P. D. meo Cerro*.

2. Iustificatio manifestè apparet tam in iis, quæ respiciunt Coadiutum, quam in aliis, quæ concernunt personam Coadiutoris. Sicquidem quod Coadiutus præstitit consentium suum mediante persona Procuratoris ad id specialiter deputati patet ex Instrumento publico dato in *Sum. n. 3. & 4.* Quod ipse attingeret sexagesimum annum probatur ex fide Baptismatis formiter extracta *Sum. n. 7. Rota coram Buratt. dec. 116. n. 1. & dec. 365. n. 2. & in recent. decif. 138. eod. num. & dec. 260. n. 14. par. 6.*

3. Impotentia illius ad residendum attentæ infirmitate graui de tempore dæe supplicationis, ob quam passio post obitū conitar ex fide Canonicoꝝ dicitur Cathedralis, quæ cum fuerit ex aduerso producta optime probat producentem, *cap. cum venerabilis de excepe. Salyc. in l. comparationis num. 13. C. de fid. Instrum. Aym. conf. 201. n. 5. Surd. conf. 151. n. 16. Rot. dec. 123. n. 5. par. 1. recent. & fuit dictum in Nouariem. Ecclesia 17. presentis mensis coram me.*

4. Et tamen huiusmodi impotentia residendi non erat necessario probanda, cum gratia Coadiutoria fuerit concessa tantummodo ob ingrauescentem ætatem, quæ bene verificatur in annis sexaginta expressis in eisdem litteris, vt notat *Gonzal. super reg. 8. gloss. 5. §. 2. num. 84. Barbos. in cap. pastoralis sub n. 6. de etric. egrot. in 6. Ricc. in collect. decif. par. 3. decif. 489. quod si conceditur, Rot. coram Verall. decif. 125. per totam decif. 130. n. 1. & decif. 311. par. 1.*

5. Respectu verò Coadiutoris iustificatio pariter est indubitata. Nam quod ipse aliunde commodè viuere possit probatur ex Instrumento assignationis patrimonij dato in *Summ. in 1. iuxta gloss. in cap. cum Vintoniensis 25. verb. admiserant. de elect. Sum. de aliment. tit. 7. §. 36. n. 1. & 2. Garz. de benef. par. 2. §. 5. n. 6.*

6. Valor Canoniciatus, & præbendæ expressis per non excessum in ducat, 24. computatis verò distributionibus quotidianis in ducat, 150. iustificatur ex confessione Patris facta in litteris suæ pronouisionis, quæ bene suffragatur ad dictum effectum ex traditis per *Garz. de benef. par. 5. c. 3. n. 208. Rot. coram Buratt. decif. 300. n. 7. & coram Merlino decif. 157. n. 14. in fine. & in recent. decif. 101. num. 7. par. 1. cum aliis in Hydruntina Canoniciatus 25. Iunij 1649. coram Eminentijs. Card. Orsibono.*

7. Et quod idem Coadiutor obtineret Beneficium simplex in alia Ecclesia personalem residentiam non requirens, cuius fructus pariter 24. ducat, non excedunt sufficienter apparet respectu valoris ex taxa Beneficiorum facta per R. C. Apostolicam, & ex duobus Testibus formiter examinatis, Cum tamen ad dictum effectum qualibet leuis probatio videatur sufficiens *Garz. de benef. par. 6. c. 1. n. 167. Rot. coram fan. mem. Greg. dec. 78. n. 4. Causal. dec. 33. n. 3. Buratt. dec. 255. n. 3. & in recent. decif. 572. n. 4. par. 1. dec. 10. n. 5. par. 2. & decif. 512. nu. 1. par. 3. & fuit dictum in Placentina beneficij 15. Iunij 1648. coram me.*

8. Et quod sit Beneficium simplex non solum delimitur ex præsumptione iuris, quod omnia Beneficia reputentur simplicia Abb. in c. ecolentes circa finem de stat. Monac. *Rot. in recent. decif. 699. n. 3. par. 2. cum aliis adduct. in Leodien. beneficij 22. Iunij 1648. coram R. P. D. meo Verospio.* Sed etiam ex pluribus Pronouisionibus vt de simplici factis ad fauorem Canonicoꝝ cuiusdem Cathedralis, qui illud vna cum Canoniciate retinuerunt, & signanter, ex præsentatione, & nominatione vltimo loco emanata ad fauorem ipsius Coadiuti admissa etiam ab Ordinario, quæ beneficij qualitatem bene demonstrant *Bald. in l. si marer n. 3. C. de stat. defunct. Dec. conf. 126. n. 1. Rot. coram Seraph. dec. 1095. n. 3. decif. 1103. n. 5. & decif. 1120. n. 2.*

9. Non obstat quod in limine fundationis huius beneficij S. Secundi iniunctum fuerit onus celebrandi Missas, & inseruendi Ecclesie, quia cum illud possit adimpleri per substitutum, cessat obiectum incompatibilitatis vt dixit *Rot. decif. 155. n. 2. par. 4. rec. & in Regien. beneficij 9. Decembris 1639. coram R. P. D. Bichio.*

10. Minus facit quod Cancheranus pronouisionis fuerit à Sede Apostolica per obitū Coadiuti, & cum possideat, & habeat patrem Titulum dicatur legitimus Contradictor ad impediendam executionem literarum Apostolicarum. Nam cum titulus ipsius sit posterior in data non potest dici par, etiam si proueniat à Papa, vt firmat